

Regeling aansprakelijkheid kernongevallen

Regeling van de Minister van Financiën van 20xx-0000000000, directie Financiële Markten, houdende regels met betrekking tot de maximumbedragen van aansprakelijkheid bij nucleaire ongevallen (Regeling aansprakelijkheid kernongevallen)

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

Handelende in overeenstemming met de Minister voor Rechtsbescherming en de Minister van Economische Zaken en Klimaat;

Gelet op de artikelen 5, tweede lid, en 8, tweede lid, van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen;

BESLUIT:

Artikel 1

1. In afwijking van artikel 5, eerste lid, van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen gelden voor de volgende exploitanten ten aanzien van de daarbij genoemde kerninstallaties bedragen van aansprakelijkheid zoals bepaald in de onderstaande tabel.

COVRA NV ten aanzien van de Centrale Organisatie voor Radioactief Afval	€ 100 miljoen
Het Reactor instituut Delft ten aanzien van de Hoger Onderwijs Reactor	€ 70 miljoen
Urenco Nederland BV ten aanzien van de kerninstallaties op Urenco's Nederlandse verrijkingsfaciliteit	€ 100 miljoen
Nuclear Research Group ten aanzien van kerninstallaties op de Onderzoekslocatie Petten	€ 150 miljoen

2. De in het eerste lid opgenomen bedragen gelden tot en met 31 december 2026.

Artikel 2

In afwijking van artikel 5, eerste lid, van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen zijn exploitanten voor het vervoer nucleaire stoffen aansprakelijk voor € 80 miljoen.

Artikel 3

De installaties van de exploitanten Nuclear Research Group en Urenco Nederland BV worden aangemerkt als één installatie in de zin van artikel 8, tweede lid, van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen.

Artikel 4

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2022.

Artikel 5

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling aansprakelijkheid kernongevallen.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

W.B. Hoekstra

TOELICHTING

Algemeen

Deze regeling bepaalt de bedragen waarvoor exploitanten van kerninstallaties aansprakelijk zijn in afwijking van het uitgangspunt in de Wet aansprakelijkheid kernongevallen (hierna: de wet) dat de exploitanten in beginsel aansprakelijk zijn voor een maximumbedrag van € 1,2 miljard (artikel 5 eerste lid, van de wet. Alleen voor de kerncentrale Borssele staat echter vast dat een kernongeval aldaar een schade van € 1,2 miljard kan veroorzaken. Voor kerninstallaties waarvan de aard van desbetreffende kerninstallatie of de te verwachten gevolgen van een kernongeval dat rechtvaardigen, kan een lager bedrag van aansprakelijk worden vastgesteld. Dit is bijvoorbeeld geval voor reactoren waar radioactieve isotopen worden geproduceerd voor de bestrijding van kanker. Deze regeling strekt ertoe die lagere bedragen van aansprakelijkheid voor een aantal exploitanten van in Nederland gelegen kerninstallatie vast te stellen. Voorts wordt de aansprakelijkheid bij vervoer van nucleaire stoffen vastgesteld. Thans vindt deze vaststelling plaats op basis van een aan de exploitant van de betreffende kerninstallatie gerichte beschikking. Artikel 5, tweede lid, van de gewijzigde wet, die per 1 januari 2022 in werking treedt, schrijft voor dat dit bij ministeriële regeling plaatsvindt. Wat voorheen op basis van beschikkingen was geregeld wordt thans dus op basis van een ministeriële regeling geregeld.

Deze regeling is gebaseerd op de wet zoals die op 1 januari 2022 zal komen te luiden. De wet wordt dan gewijzigd door de Wet van 30 oktober 2008 tot wijziging van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen ter uitvoering van het Protocol van 12 februari 2004 houdende wijziging van het Verdrag van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en ter uitvoering van het Protocol van 12 februari 2004 houdende wijziging van Verdrag van 31 januari 1963 tot aanvulling van het Verdrag van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie (Stb. 2008, 509).

De belangrijkste verbetering in het Verdrag van 29 juli 1960 die door het protocol van 12 februari 2004 wordt bewerkstelligd betreft de verhoging van de bedragen waarvoor een exploitant van een kerninstallatie krachtens het verdrag aansprakelijk zal zijn, alsmede de wijziging van de rekeneenheid in het verdrag. Waar het huidige verdrag bepaalt dat de aansprakelijkheid in beginsel is beperkt tot een maximumbedrag van 15 miljoen SDR,¹ voorziet het herziene verdrag in een aansprakelijkheid van kernexploitanten van ten minste € 700 miljoen. In Nederland is op grond van artikel 5, eerste lid, van de wet met € 1,2 miljard al een hoger aansprakelijkheidsbedrag vastgesteld dan dit minimum. Voorts wordt het huidige minimumbedrag van aansprakelijkheid van 5 miljoen SDR voor ongevallen met installaties met een laag risico en met het vervoer van nucleaire stoffen, verhoogd tot respectievelijk € 70 miljoen en € 80 miljoen.

Artikelsgewijs

Artikel 1

In het eerste lid wordt geregeld voor welke in Nederland gelegen kerninstallaties voor de exploitant een lager bedrag van aansprakelijkheid geldt dan het wettelijke bedrag van aansprakelijkheid van €1,2 miljard (artikel 5, tweede lid, van de wet). Voor het bedrag van aansprakelijkheid dienen de exploitanten een verzekering af te sluiten. Volgens artikel 5, tweede lid, onderdeel a, van wet, zoals dat vanaf 1 januari 2022 zal komen te luiden is dat mogelijk als de aard van de desbetreffende kerninstallatie alsmede de te verwachten gevolgen van een kernongeval dat rechtvaardigt. De bedragen zijn

¹ De waarde van een SDR bedraagt thans ongeveer € 1,15.

vastgesteld op basis van een inschatting van dan te ontstane omgevingschade, zowel materiële schade als lichamelijk letsel. Dit schadebegrip moet breed worden toegepast, maar voorwaarde is wel dat die schade moet voortkomen uit in de kerninstallatie aanwezige nucleaire stoffen. Schade aan de kerninstallatie ten gevolge van het ongeval wordt in geen geval meegenomen. Voor een tweetal exploitanten geldt één schadebedrag voor meerdere installaties. Dit wordt toegelicht bij artikel 3. Alleen het bedrag van aansprakelijkheid van het Reactor instituut Delft is aangepast ten opzichte van de eerder in beschikkingen vastgelegde bedragen. Deze aansprakelijkheid is verhoogd naar het op grond van het van artikel 7, onderdeel b, van het gewijzigde Verdrag van 29 juli 1960 geldende minimumbedrag van € 70 miljoen.

In het tweede lid wordt bepaald dat de in het eerste lid genoemde bedragen gelden tot en met 31 december 2026. Dit houdt verband met een advies van de Algemene Rekenkamer aan de Minister van Financiën om vanaf het moment van inwerkingtreding van deze regeling de bedragen, genoemd in artikel 1, in overeenstemming met de Minister van Justitie (thans de Minister voor Rechtsbescherming) te indexeren. Door de indexatie, die vijfjaarlijks zal plaatsvinden, wordt voorkomen dat het verzekerde bedrag door bijvoorbeeld waardevermindering van omliggende woningen en bedrijven te veel uit de pas gaat lopen met de potentiële schade van een kernongeval. Een prijsindexatie lijkt het meest voor de hand te liggen. Dit neemt niet weg dat als daartoe aanleiding is nog nader onderzoek wordt uitgevoerd naar potentiële schade bij een kernongeval bij een bepaalde kerninstallatie, bijvoorbeeld als de omgeving van de kerninstallatie ingrijpende veranderingen heeft ondergaan.

Artikel 2

In dit artikel worden de bedragen vastgesteld voor het vervoer van nucleaire stoffen.. Het minimale bedrag van aansprakelijkheid dient elk geval € 80 miljoen te bedragen (artikel 7 van het gewijzigde Verdrag van 29 juli 1960). Dit bedrag dat reeds op het vervoer van nucleaire stoffen van en naar in Nederland gelegen nucleaire installaties van toepassing is wordt in deze regeling aangehouden.

Artikel 3

In artikel 3 wordt toepassing gegeven aan de bevoegdheid van de Minister van Financiën om in overeenstemming met de minister die het mede aangaat voor de toepassing van het Verdrag van Parijs meerdere kerninstallaties die op hetzelfde terrein worden geëxploiteerd als één kerninstallatie aan te merken. Hiermee wordt voorkomen dat de exploitant voor elk van die installaties tot een bepaald bedrag aansprakelijk is en daarvoor een verzekering moet afsluiten, terwijl evengoed kan worden volstaan met één verzekering voor al die installaties waarbij de installatie met het hoogste bedrag van aansprakelijkheid als uitgangspunt wordt genomen. Gelet op het verband met aansprakelijkheidsrecht is de minister die dit mede aangaat de Minister voor Rechtsbescherming.

Artikel 4

Deze regeling treedt op dezelfde dag in werking als de Wet van 30 oktober 2008 (Stb. 2008, 509). In artikel 5, tweede lid, van de wet zoals dat komt te luiden en artikel 8 van de wet is de bevoegdheid tot het vaststellen van deze regeling opgenomen. Op die dag worden ook de voornoemde protocollen van 12 februari 2004 geratificeerd. Om te voorkomen dat alle exploitanten aansprakelijk zijn voor het wettelijke bedrag van € 1,2 miljard, is gelijktijdige inwerkingtreding op 1 januari 2022 wenselijk.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

W.B. Hoekstra

